

primus

CAII PLINII SECUNDI NATURALIS HISTORIAE LIBER PRIMVS.

C. Plinius Secundus Veronensis Vespasiano Suo Salutem.

PRAEFATIO.

IBROS NATURALIS HISTORIAE NOVITIVM CA
mœnis quiritiū tuorū opus natum apud me proxia sc̄tura licetio
re epistola nara cōstitui tibi iucudissime iperator. Sit. n. hæc tui
psacio uerissima: dū maximi cōscenescit i patre. nāq; tu solebas pu
tare eē aliquid meas nugas ut obiicere moliar catullū cōteraneū
meū. Agnoscis & hoc castrēse uerbū ille. n. (utscis) pmutatis prio
ribus syllabis duriusculū se fecit: q; uolebat eximari auernaculis tu
is & famulis. Simul ut hac mea petulatia fiat qd pxiē nō fieri que
stus es i alia pcaci epistola nostra: ut i quædā acta exam. Sciantq;
q; ex æquo tecū uiuat iperiu. Triūphalis & césorius tu: Sextū

maxime
obiter mo
liam
uolebam

q; consu: ac tribuiciz potestatis pticeps: Et quod iis nobilius fecisti dum illud patri pariter & eq̄stri
ordini p̄st: as: p̄fectus pr̄etorii eius omniaq; hæc reipu. Et nobis quidem qualis i castrensi contuber
nio nec q; uicquā mutauit i te fortunæ amplitudo i iis: nisi ut pdesse tantūdem posses: ut uelles itaq;
cum cæteris i ueneratione tui pateant omnia illa nobis ad colédu te familiarius audacia sola supeſt
Hanc iḡ tibi imputabis: & in nostra culpa tibi ignosces perficui faciem: nec tamen profeci. Quan
do alia uia occurris ingēs. Et lōgius etiam submouēs ingenii facibus. Fulgurat i nullo unquā ueri
dicta uis eloquētiae tribunitiae potestatis facūdia. Quanto tu ore patris laudes tonas. Quanto fratres
amas: Quantus in poetica es: o magna fœcunditas animi. Quemadmodum fratrem quoq; imitate
ris excogitasti: Sed hæc quis posset: intrepidus extimare subitūris ingenii tui iudiciū p̄sertim laceſſi
tum: neq; enim ſimilis eſt cōditio publicantium: & nō inatim tibi dicantium. Tum possem dicere: qd
iſta legiſ imperator: Humili uulgo scripta ſunt: agricultar; opificum turbe: deniq; ſtudiorum ocioſis.
Quid te iudicē facis. cum hanc operam condicerem: non eras in hoc albo. Maiores te ſciebam: q; ut
descēſurum huc putarem p̄terea eſt quædam publica etiā eruditore ſe rejectio uititur illa. & M. Tul
lius extra omnem ingēii aleam poſitus. Et quod miremur per aduocatū defenditur: Hæc doctiſſimū
oium p̄ſiū legere nolo. Lelij Decimum uolo. Quod si hoc Lucilius: qui primus cōdiciit ſtili na
ſum: dicendum ſibi putauit: Si Cicero muuandū p̄ſertim cū de re pub. ſcriberet: quāto nos cauſati
ab aliquo iudice defendimur: Sed hæc ego michi nūc patrocinia ademi nūcupatione: Quā plurimū
refret ſortiatur aliquis iudicē: an eligat. Multumq; aparatus int̄erēſt apud inuitatū hospitem & obla
tum. cum apud Catonem illū ambitus hostem & repulſis tanquā honoribus ineptis gaudentem: fla
grantibus comitiis pecunias deponerēt candidati: hoc ſe facere pro innocentia: qnod in rebus hūanis
ſummū eſſet p̄ſtebantur: inde illa nobilis. M. Cicerōis ſuſpiratio: o te fœlicem. M. porci. aq; rem
improbā petere nēo audet: cum tribunos appellaret. L. Scipio Asiaticus: inter quos erat Craccus: hoc
attestabatur: uel inico iudici ſe approbare poſſe: Adeo ſummū quifq; cauſæ ſuæ iudicēm facit: quem
cunq; eligit: unde p̄uocatio appellatur. Tē quidē i excelfiſſimo humani generis fastidio poſitū: ſum
ma eloquētia: ſumma eruditio: p̄ditum: religioſe adirii etiam a ſalutantibus ſcio: Et ideo imēſa pre
ter cæteras ſubit cura: ut q; tibi dicantur cōdigna ſint. ueſe & diis lacte rufſti multæq; gentes ſuppli
cant: & mola tñ ſalſa litāt: qui nō habēt thura: nec ulli fuit uitio deos coleſ quoquomō poſſet Meæ
quidē temeritati acceſſit hoc quoq;: q; leuioris opere hos tibi dedicaui libellos: nā nec i genii ſunt ca
paces: quod alioqui nobis per quāmediocre erat: nec admittū texcelsus aut oratiōes: ſermōes ue aut
caſus mirabiles uel euētus uarios: nō alia iucūda dictu ac legētibus blāda: Sterili materia re: natura
hoc ē uitia narratur: Et hæc ſordidiflīſſima ſui parte ut plurimare re: aut rufſticis uocabulis aut exter
nis imo barbaris cū honoris p̄ſatiōe poſedis. p̄terea interest non trita auctoribus uia: nēc q; pegui
nati aius exp̄ettet: nemo apud nos quidē qui attēauerit: nēmo apud græcos qui unus omnia ea tra
ctauerit inuenitur: Magna pars ſtudio ſe amœnitatis querimus: Quae uero tractata ab aliis dicuntur
immenſa ſubtilitatis obscuris re: tenebris p̄muntur: iam omnia attigenda: que graeci Tas encyclo
pedias uocāt: & tñ ignota aut incerta ingenii facta. Alia uero ita multis prodita: it i fastidium ſint
adducta. Res ardua: uetusti nouitatē dare: nouis auctoritatē: obſoletiſ nitorem: obſcuris lucem:
fastiditſ gratiā: dubiis ſidē omnibus uero naturam & nature ſue oīa: itaq; etiā non aſſecutis uoluiffe
abunde pulchritū atq; magnum eſt. equidem ita ſentio peculiarem i ſtudiis cauſam eorum eſſe qui
diſſicultatibus uicti utilitatē iuuādi p̄tulerunt gratie placendi: idq; & in aliis operibus ipſe feci: &
p̄ſteor me mirari liuium auctorem celeberrime in historiarum ſuage: quas repetit ab origine urbisi:

Manium
iuniū con
gium uel
Lelium cā
gium
antiqi co
dices
indeptis

a iiiii